

## POSTANOWIENIE

25 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Tomasz Szanciło

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 25 czerwca 2025 r. w Warszawie  
zażalenia P.L.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie  
z 19 lutego 2025 r., I WSC 225/24,  
w sprawie z powództwa M.T.  
przeciwko P.L.  
o zapłatę,

**odrzuca zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z 7 czerwca 2024 r. Sąd Apelacyjny w Szczecinie, na skutek apelacji pozwanego P.L., zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie w punkcie 1 w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powódki M.T. kwotę 258 618,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 4 sierpnia 2025 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt I), zmieniając rozstrzygnięcie co do kosztów procesu za pierwszą instancję (pkt II), oddalając apelację w pozostałym zakresie (pkt III) i rozstrzygając o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt IV).

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego zostało zaskarżone w całości skargą kasacyjną przez pozwanego.

Postanowieniem z 19 lutego 2025 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną w części dotyczącej rozstrzygnięcia oddalającego powództwo, zawartego w punkcie I zaskarżonego wyroku.

W dniu 27 lutego 2025 r. skarżący wniósł zażalenie na powyższe postanowienie, zaskarżając je w całości, zarzucając naruszenie art. 398<sup>6</sup> § 2 w zw. z art. 398<sup>2</sup> k.p.c., przez dokonanie merytorycznej oceny skargi kasacyjnej w kontekście braku *gravamen* po stronie pozwanego i jej częściowego odrzucenia w najbardziej istotnej części, do czego nie jest uprawniony Sąd drugiej instancji.

Postanowieniem z 4 marca 2025 r. Sąd Apelacyjny – na podstawie art. 25 § 1 w zw. z art. 368 § 2 i art. 397 § 3 k.p.c. – zarządził sprawdzenie wartości przedmiotu zaskarżenia, oznaczonej przez pozwanego w zażaleniu na kwotę 258 618,04 zł i oznaczył tę wartość na kwotę 291 075 zł.

Zarządzeniem z tego samego dnia pełnomocnik pozwanego został wezwany do uzupełnienia braków zażalenia przez dołączenie brakującego jego podpisu i uiszczenia kwoty 1 711 zł tytułem brakującej części opłaty – w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia zażalenia. Zarządzenie to zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanego 10 marca 2025 r. (k. 1363). Opłata została uiszczona 21 marca 2025 r. (k. 1365), zaś pismo uzupełniające brak formalny zostało wniesione 24 marca 2025 r. (k. 1366-1368).

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Stosownie do art. 394<sup>1</sup> § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na m.in. postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną. Do postępowania przed Sądem Najwyższym toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio m.in. art. 397 § 1<sup>1</sup> k.p.c. (art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.).

Żalący został wezwany do uzupełnienia braków formalnych i fiskalnych zażalenia w postaci – odpowiednio – dołączenia brakującego podpisu zażalenia i uzupełnienia opłaty od zażalenia – w terminie tygodniowym, pod rygorem jego odrzucenia. Zarządzenie wzywające do uzupełnienia braków zostało doręczone skarżącemu w dniu 10 marca 2025 r., a żalący uzupełnił opłatę od zażalenia dopiero 21 marca 2025 r., zaś odpis zażalenia został złożony przez niego 24 marca

2025 r. Oznacza to, że braki zażalenia zostały uzupełnione po terminie, w konsekwencji czego zażalenie podlegało odrzuceniu.

Jedynie zatem na marginesie należy wskazać, że wywody Sądu Apelacyjnego odnośnie do braku gravamen po stronie pozwanego, co skutkowało odrzuceniem skargi kasacyjnej w części, były zasadne, w konsekwencji czego zaskarżone postanowienie było prawidłowe.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, a także art. 398<sup>6</sup> § 3 w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[P.L.]

[a.ł.]